

3. Фінансовий стан підприємства, рівень поточної платоспроможності і ліквідності, зовнішня і внутрішня заборгованість, міра кредитоспроможності.

4. Стан наукової, творчої, раціоналізаторської та інноваційної діяльності, здатність до оновлення виробництва і зміни діючої технології.

5. Інформаційне забезпечення маркетингової, проектної, виробничої і фінансової діяльності, якість використовуваної інформації, міра її обґрунтованості і достовірності.

Список використаних джерел:

1. Стратегії та технології інноваційного розвитку корпорацій : монографія / за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. О. М. Полінкевич. – Луцьк : Вежа-Друк, 2018. – 416 с.

Полінкевич О.М., д.е.н., проф. кафедри економіки, безпеки та інноваційної діяльності підприємства
Турчик К., студентка
Східноєвропейський національний університет
ім. Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

ВПЛИВ КРИЗ НА СТРАТЕГІЧНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ

Циклічний розвиток економіки стимулює стратегічні зміни на підприємствах, які відповідають політиці стратегічного розвитку та забезпечують реалізацію стратегії. Проте, якщо період криз є затяжним, то вони негативно позначаються на діяльності підприємницьких систем. Короткострокові кризи є стимулюючим фактором, який сприяє постійному пошуку підприємств, необхідності впровадження змін у всіх сферах діяльності на інноваційній основі.

Мушникова С.А. зазначає такі види криз, в яких перебували суб'єкти господарювання у 1991–2014 роках: системна криза (1991–1993, набуття Незалежності), структурна (1998, дефолт Росії), системна (2004, «Помаранчева революція»), глобальна (2007–2008, світова фінансова криза), системна (2013–2014 революція «Гідності») [3, с. 64]. Цей перелік не є вичерпним. На сьогодні продовжує існувати системна криза у зв'язку із АТО, а з 2018 року ООС. Наявність затяжної системної кризи, яка триває із 2013 року до 2018 року, негативно позначилося на стану підприємств та їхньому стратегічному розвитку. Більшість підприємств змушені були шукати нові ринки збуту продукції, виходити на європейські ринки, змінювати постачальників та підрядників.

Про роботу усієї сукупності підприємств засвідчує на рівні України показник ВВП на душу населення. Його величину подамо у табл. 1.

Таблиця 1

ВВП на душу населення в Україні та Білорусії, дол. [2; 0]

Країни	1990	1993	1998	2007	2008	2013	2017
Україна	1569,74	1257,35	835,26	3068,61	3891,04	4029,72	2639,82
Білорусія	2124,84	-	1515,98	4735,66	6377,37	7978,87	5726,03

Таким чином, ВВП на душу населення у 2017 році зріс на % проти 1990 року, проте зменшився в рази у 2017 році проти 2013 року. Тобто, затяжні кризи негативно позначаються на стратегічному розвитку підприємств.

2. ВВП на душу населення [Електронний ресурс]. – режим доступу: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD>.

3. Мушнікова С.А. Фінансовий механізм розвитку підприємств в кризових умовах функціонування /С. А. Мушнікова // Вісник економіки, транспорту і промисловості. – 2015. – № 52. – С. 61–67.

Список використаних джерел:

1 Стратегії та технології інноваційного розвитку корпорацій : монографія / за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. О. М. Полінкевич. – Луцьк : Вежа-Друк, 2018. – 416 с.

Полюк М., здобувач
Львівський торговельно-
економічний університет, м. Львів,
Україна

АНАЛІЗ РИНКУ ПРАЦІ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Ринок праці в Україні, як і в Івано-Франківській області характеризується нестабільністю та невизначеністю. Сьогодні складно спланувати тенденції розвитку ринку праці на кілька років вперед. Проте для забезпечення стабільного розвитку сільськогосподарської галузі та підприємств у ній, важливим є вивчення та прогнозування ринку праці.

Для деталізації аналізу ринку праці на Івано-Франківщині на рис. 1. показано співвідношення попиту і пропозиції робочої сили.

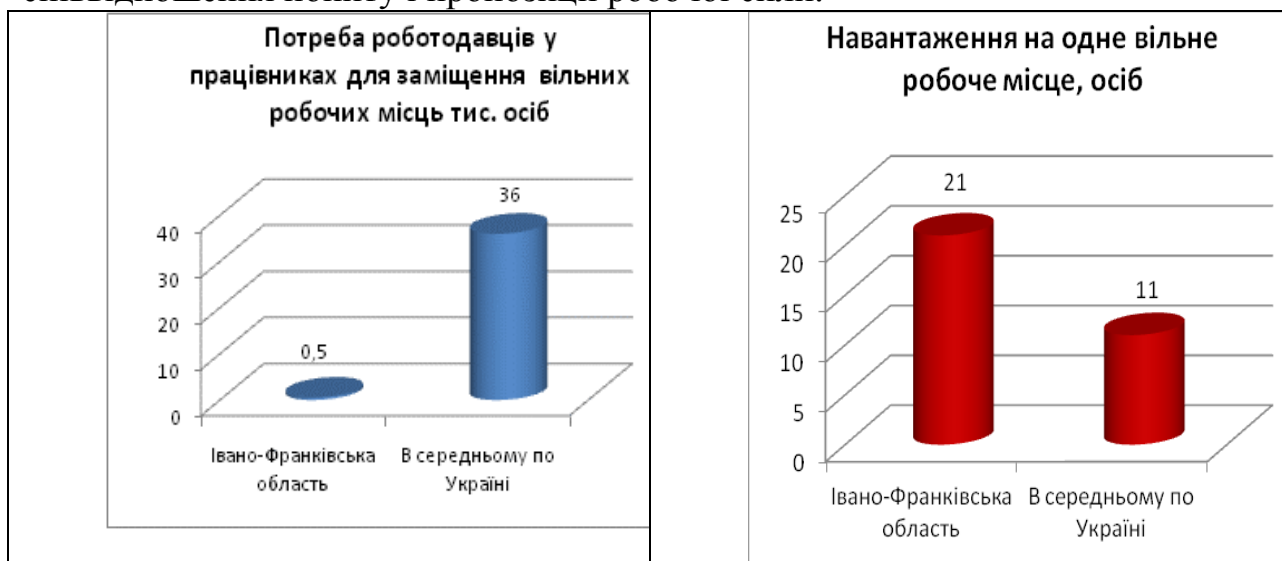

Рис. 1. Попит і пропозиція на ринку робочої сили в Івано-Франківській області та в Україні у 2016 р.

*Джерело: розраховано на основі [1, 2]